

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ 79^Η Γ.Σ. ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω τη δευτερολογία μου θα ήθελα να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή για την απώλεια, πριν από μερικούς μήνες, λίγες μέρες πριν από την έναρξη του νέου έτους, **του αείμνηστου τέως Προέδρου της ΔΟΕ, του Φάνη Τουλούπη**. Θα παρακαλέσω Πρόεδρε να σηκωθούμε όλοι όρθιοι.

Για όσους τον γνωρίσατε, ο Φάνης Τουλούπης υπήρξε ένας συνάδελφος με απaráμιλλο ήθος και έδωσε όλες του τις δυνάμεις για την αναβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης και του εκ/κού, τόσο από τη θέση του προέδρου της ΔΟΕ, όσο και από τη θέση του δασκάλου της τάξης. Αιωνία του η μνήμη. Ας είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει.

Η στάση μας στη ΔΟΕ, στάση ευθύνης

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι, σήμερα εδώ έχουμε ένα σοβαρό καθήκον απέναντι στους χιλιάδες συναδέλφους που εκπροσωπούμε. Γιατί νομίζω, θα είμαστε κατώτεροι των περιστάσεων αν, οχυρωνόμενος ο καθένας πίσω από τη δική του αλήθεια, αντί να γκρεμίζει τοίχους από τα αυτιά του συναδέλφου του, προσπαθεί να ορθώσει κι άλλους. Δεν ήρθαμε να κάνουμε αυτό εδώ μέσα απόψε, **εδώ ήρθαμε να συνεννοηθούμε. Να βρούμε κοινή γραμμή πλευσης. Να βρούμε τον τρόπο να συμφωνήσουμε και ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΕΝΩΤΙΚΑ να προχωρήσουμε στους νέους αγώνες.**

Έχουμε φτάσει όλοι τη ΔΟΕ σε ένα επίπεδο που, πραγματικά, αν εμείς το Σεπτέμβριο πούμε ότι μπαίνουμε μπροστά και δείξουμε την ίδια αποφασιστικότητα, όπως το 2006, να είστε σίγουροι ότι με την αξιοπιστία που χτίσαμε όλα αυτά τα χρόνια, και ιδιαίτερα το 2006, θα μας πιστέψουν πολλοί κλάδοι εργαζομένων και θα μας ακολουθήσουν. Για να γίνει όμως αυτό χρειαζόμαστε όλοι και ιδιαίτερα εκείνοι που το 2006 μπήκαν μπροστά και αγωνίστηκαν και μάτωσαν. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε προσεκτικοί όταν απευθυνόμαστε σε αυτή τη μεσαία πτέρυγα, στους συναδέλφους αντιπροσώπους της μεγαλύτερης σε δύναμη παράταξης που πραγματικά βρίσκεται σήμερα σε μια δύσκολη θέση, παρά το γεγονός ότι ουδέποτε στήριξε μια κυβερνητική πολιτική σαν αυτή που εξελίσσεται, που είναι πέρα και έξω από αυτά που υποστήριξε, που πίστεψε και ψήφισε, εντούτοις όμως τηρεί **μια στάση τέτοια η οποία όχι μόνο είναι αξιοπρεπής, αλλά είναι αγωνιστικότητα**. Και θα σας το αποδείξω με στοιχεία και θα ξεκινήσω μ' αυτό τη δευτερολογία μου, παρά το γεγονός ότι δεν είχα σκοπό να την ξεκινήσω έτσι.

Διάβασε ένας συνάδελφος, ένα παραπολιτικό δημοσίευμα σε μια εφημερίδα, η οποία έχει τη μεγαλύτερη κυκλοφορία στη χώρα.

Δε θα ξαναδιαβάσω το πρώτο κομμάτι γιατί το ανέφερε. Θα διαβάσω το δεύτερο: «...**Ο Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, Δημήτρης Μπράτης, αποφάσισε να σαμποτάρει την αυτοαξιολόγηση του διδακτικού έργου της σχολικής μονάδας**». Προσέξτε: Όχι η ΔΟΕ αποφάσισε, αλλά ο Πρόεδρος, και συνεχίζει:

«Σε σχετική ανακοίνωση της ΔΟΕ», «... αφού αναφέρει τις γνωστές δικαιολογίες για την εγκατάλειψη του δημόσιου σχολείου, ο κ. Μπράτης...», πάλι εγώ, όχι η ΔΟΕ **«καλεί τους συλλόγους διδασκόντων να αρνηθούν να συμμετέχουν στη διαδικασία αυτοαξιολόγησης, που αποφάσισε η κα Άννα Διαμαντοπούλου, καλεί δηλαδή σε ανυπακοή. Απορεί κανείς ποια είναι η νοοτροπία που ευθύνεται για την αδιαμφισβήτητη εγκατάλειψη του δημόσιου σχολείου;»**. Αυτά λέει το δημοσίευμα, προσπαθώντας να **στοχοποιήσει τον πρόεδρο της ΔΟΕ, και να ακυρώσει την όποια παρέμβασή του**.

Συνάδελφοι, αυτό που πόνεσε την πολιτική εξουσία, ήταν ότι δεν μπόρεσε να περάσει την πολιτική της. Και την πολιτική της, χωρίς τη στήριξη αυτής της μεγάλης παράταξης δε θα την περάσει ποτέ. Αυτή η παράταξη αρνήθηκε την αυτοαξιολόγηση, γι' αυτό και δεν πέρασε. Όχι γιατί είμαστε αντίθετοι επί της ουσίας στην αυτοαξιολόγηση αλλά γιατί είμαστε αντίθετοι να γίνεται αυτό, χωρίς κανένα διάλογο με την εκ/κή κοινότητα. Και βέβαια ξέρουν πάρα πολύ καλά ότι εμείς δε στηρίζαμε ούτε θα στηρίξουμε ποτέ πολιτικές οι οποίες είναι αντίθετες με τα συμφέροντα του κλάδου, ποτέ μα ποτέ. **Ποιος λοιπόν αντέδρασε πρώτα στα μέτρα της κ. Διαμαντοπούλου; Αυτή η μεγάλη παράταξη αντέδρασε**. Θα σας θυμίσω συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, που λέτε για το σύστημα πρόσληψης, ότι αργήσατε. Στις 12 του Νοέμβρη έκανε τις ανακοινώσεις της η κα Διαμαντοπούλου, στις 12:30 το μεσημέρι. Εγώ ήμουν στο αεροπλάνο, η πρώτη μου δήλωση ξέρετε ποια ήταν; **«Οι εκπαιδευτικοί δεν είναι πειραματόζωα για να πειραματίζεται ο κάθε Υπουργός Παιδείας. Το σύστημα πρόσληψης στην Π.Ε. είναι αντικειμενικό, αδιάβλητο και δεν υπάρχει καμία ανάγκη αλλαγής του**.

Συνάδελφοί μου, καλοπροαίρετα ρωτώ, στην απεργία του 2006 φέρτε μου μία δήλωση της παράταξής σας, οποιουδήποτε στελέχους σας, που να καταγγέλλει την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας τότε. Τα έβαξα όλα, δεν υπάρχει ούτε μία. Αυτή συνάδελφοι είναι η διαφορά μας. Εμείς δε στηρίζουμε πολιτικές με τις οποίες διαφωνεί ο κλάδος. Πρώτοι αντιδράσαμε και τότε στην κ. Γιαννάκου, πρώτοι αντιδράσαμε και τώρα στην κ. Διαμαντοπούλου.

Και, βέβαια πέρα από τη δική μου αντίδραση, την ίδια μέρα (στις 12.11.09) υπάρχει και ανακοίνωση της παράταξης που καταδικάζει κάθε αλλαγή στο σύστημα

πρόσληψης. Εσείς, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, ξέρετε πότε εκδώσατε ανακοίνωση; Μια βδομάδα μετά, στις 19/11. Για ποια ολιγορία μιλάτε, αλήθεια;

Τώρα άκουσα προτείνετε 5νθήμερες επαναλαμβανόμενες από το Σεπτέμβρη. Καλοδεχούμενοι όλοι στους αγώνες του κλάδου, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, αλλά σημασία έχει πως όταν προτείνετε από αυτό το βήμα 5νθήμερες επαναλαμβανόμενες, θα πρέπει να έχετε υπόψη σας ότι θα κληθείτε και σεις να τις υλοποιήσετε και πρέπει να γνωρίζετε π.χ. ότι τα παραμύθια περί δικαιωμάτων του απεργού και του απεργοσπάστη τέλειωσαν. Θα κληθείτε να περιφρουρήσετε τα σχολεία το Σεπτέμβριο, θα κληθείτε να μην αφήσετε κανέναν να μπει στην τάξη. Αλλιώς τι απεργία θα κάνουμε; Θα απεργούμε εμείς εδώ και τα Δ.Σ. και οι άλλοι, δήθεν, θα είναι ελεύθεροι να λειτουργούν τα σχολεία; Η απεργία δε γίνεται από τις ηγεσίες, γίνεται από τη βάση και στη βάση έχετε περίπου το 35% των συναδέλφων. Αυτό θα πρέπει να το πείσετε να απεργήσει, αλλιώς να μην προτείνετε πενήνήμερες. Εμείς όταν προτείναμε πενήνήμερες, το 2006 είχαμε αποφασίσει ότι θα αγωνιστούμε, θα ματώσουμε για να πετύχουν.

Η στάση μας, συνάδελφοι, αυτή τη χρονιά στο Δ.Σ. της ΔΟΕ ήταν στάση ευθύνης και αγωνιστικότητας, γιατί εμείς δεν έχουμε φιλοκυβερνητικά ή αντικυβερνητικά σύνδρομα. Αντιπαλεύουμε τις αντιεκπαιδευτικές και αντιλαϊκές πολιτικές από οπουδήποτε κι αν προέρχονται και το αποδείξαμε και στις 12 του Νοέμβρη και σ'όλες τις κινητοποιήσεις της φετινής χρονιάς.

Τα πεπραγμένα της ΔΟΕ – Η συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ

Μερικοί αντιπρόσωποι από την παράταξή σου, συνάδελφε Γ.Γραμματέα, δεν κατάλαβαν ότι υπάρχουν πεπραγμένα. Τοποθετήθηκαν λέγοντας πως είναι ανύπαρκτα τα πεπραγμένα. Ποιος έχει δίκιο τελικά; Εσύ που τα διάβασες χθες επί δύο ώρες ή αυτοί που είπαν ότι δεν υπάρχουν; Αν είναι έτσι, τότε γιατί, αλήθεια, συμμετέχετε στη συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ; Εγώ συνάδελφοι για ένα πράγμα χαίρομαι. Στην περσινή Γ.Σ. είχα προτείνει τη διαπαραταξιακή συγκρότηση του Δ.Σ. Διαπαραταξιακή, αναλογική συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Δεν το δεχόσασταν τα προηγούμενα χρόνια, ούτε εσείς συνάδελφοι της ΔΑΚΕ. Πραγματικά, ειλικρινά χαίρομαι που η παράταξη της ΔΑΚΕ το δέχτηκε φέτος. Αυτό συμβάλλει στην αναβάθμιση του συνδικαλιστικού κινήματος. Αλλά όταν συμμετέχετε στη συγκρότηση, έχετε ψηφίσει όλες τις αποφάσεις του Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν μπορεί να λέτε ότι δεν υπάρχουν πεπραγμένα. Πεπραγμένα υπάρχουν και τα διάβασε χθες ο Γ.Γραμματέας της ΔΟΕ.

Συνάδελφοι των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ, λυπάμαι πάρα πολύ που, παρά την κρισιμότητα των στιγμών που λέτε ότι ζούμε και θέλετε την ενότητα, αυτό που κάνετε στα πρωτοβάθμια σωματεία, δεν το κάνετε στη ΔΟΕ.

Πραγματικά εγώ έχω δει εδώ μέλη σας, του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, να συμμετέχουν στη συγκρότηση των τοπικών Διοικητικών Συμβουλίων με αξιώματα. Π.χ. Δύο μέλη του σημερινού Δ.Σ. της ΔΟΕ ένα από τη ΔΑΚΕ και ένα από τις «ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ» συμμετείχαν στη συγκρότηση του Δ.Σ. του Συλλόγου εκ/κών Π.Ε. «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» της Αθήνας. Στη ΔΟΕ γιατί αρνείστε αλήθεια τη συμμετοχή; Τι είναι η ΔΟΕ και δε θέλετε εκεί την ενότητα;

Εσείς συνάδελφοι από την ΕΣΑΚ, γιατί αρνηθήκατε τη συμμετοχή σας στη συγκρότηση του Δ.Σ. Γιατί θέσατε ως όρο τη συμμετοχή όλων; Ετεροκαθορίζετε;

Στις 8 του Μάρτη που είχαμε Ολομέλεια Προέδρων πρότεινα να πάμε σε 5νθήμερες επαναλαμβανόμενες και έθεσα το ζήτημα της ομοφωνίας, για να προχωρήσουμε. Τότε η ΕΣΑΚ είπε, «δεν κατανοούμε αυτό το ζήτημα της ομοφωνίας που βάζει ο Πρόεδρος». Εσείς, συνάδελφοι, της ΕΣΑΚ θέσατε ζήτημα ομοφωνίας για τη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ και δεν κατανοήσατε το ζήτημα ομοφωνίας που έθεσε ο Πρόεδρος της ΔΟΕ για πενθήμερες επαναλαμβανόμενες;

Συνάδελφοι πρέπει να δώσουμε από την κορυφή το μήνυμα της ΕΝΟΤΗΤΑΣ συμμετέχοντας όλοι στη συγκρότηση του Δ.Σ. για να μπορούμε να πάμε σε ΕΝΩΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ. Η μη συμμετοχή σας στη συγκρότηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ δεν είναι στάση ευθύνης και δε βοηθά στην ΕΝΟΤΗΤΑ, που έχουμε ανάγκη σήμερα, περισσότερο από ποτέ.

Η απεργίες της φετινής χρονιάς – Η απεργία στις 16 Δεκέμβρη 2009

Είχα πει σ'εκείνη την ολομέλεια, στις 8 του Μάρτη, ότι σε πενθήμερες απεργίες το Μάρτη, ο κλάδος μας μόνο με ομόφωνη απόφαση μπορεί να πάει. Γιατί έχει πάρα πολλούς κινδύνους στη συγκυρία, γιατί είναι πάρα πολλά ζητήματα ανοιχτά που αφορούν όλους τους εργαζόμενους και ζήτησα για ένα τόσο μεγάλης σημασίας θέμα, την ομοφωνία.

Δυστυχώς δεν την πετύχαμε. Κι αυτό γιατί ούτε οι συνάδελφοι των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ ούτε της ΕΣΑΚ την ψήφισαν. Είπατε ότι δεν το πιστεύαμε. Κάνατε δίκη προθέσεων. Εσείς ας παίρνατε το γάντι και ας μας καταγγέλλατε ότι δεν το πιστεύουμε. Δεν τολμήσατε να το πάρετε, αλλά οχυρωθήκατε πίσω από τις 24ωρες και τις απεργιακές βδομάδες, συνάδελφοι των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ. Λέγατε τότε για απεργιακή βδομάδα δράσης, χωρίς καν να προσδιορίζετε συγκεκριμένη απεργία.

Κάνατε κριτική για την απεργία στις 16 του Δεκέμβρη, συνάδελφοι της ΕΣΑΚ. Μου κάνει εντύπωση, η στάση σας. Πριν τις εκλογές της 4^{ης} του Οκτώβρη 2009 και μετά. Τι φοβερή μεταστροφή ήταν αυτή

Συνάδελφοι της ΕΣΑΚ, 6 χρόνια στη ΔΟΕ με τα 5 μέλη της ΠΑΣΚ, δε συμφωνήσατε σε πλαίσιο ούτε μία φορά. Σε 2 μήνες, μετά τις εκλογές έχω εδώ τα χειρόγραφα σας, μας κάνατε και έγγραφη αίτηση για έκτακτο Διοικητικό Συμβούλιο οι 6, ΕΣΑΚ – ΔΑΚΕ και Συσπειρώσεις, συμφωνήσατε στο πλαίσιο για απεργία στις 16 Δεκέμβρη. Πού είναι αλήθεια, η συνεπής σας στάση; Έξι χρόνια τι κάνατε; Γιατί δεν συμφωνήσατε ποτέ; Απλά τώρα εξυπηρετούσατε τη συγκεκριμένη απεργία του ΠΑΜΕ στις 17 Δεκέμβρη και δώσατε γη και ύδωρ στη ΔΑΚΕ, προκειμένου να σας βγει η απεργία και στη ΔΟΕ.

Και τι σας ενόχλησε αλήθεια; Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ έκανε απεργοσπασία, λέτε. Γιατί τι έκανε; Ανταποκρινόμενο στην αίτηση που υπογράψατε συνεδρίασε και αποφάσισε. Και είπε, απεργία στις 16 του Δεκέμβρη, αντί στις 17 που προτείνατε εσείς. Πριν απ'αυτό, όμως, προσπαθήσαμε να πάρουμε ενωτική απόφαση. Γι'αυτό προτείναμε: Να πάμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ στις 17 Δεκέμβρη, ομόφωνα. Να πάμε, όμως και σε κοινή συγκέντρωση. «Να πάμε στο Υπουργείο Παιδείας όλοι μαζί». Η ΔΑΚΕ είπε ναι, οι Συσπειρώσεις είπαν θα πάνε στα Προπύλαια, η ΕΣΑΚ είπε ότι θα πάει εκεί που πάει το ΠΑΜΕ.

Τι ενωτική συγκέντρωση θα ήταν αυτή, που ο καθένας θα πήγαινε όπου ήθελε, για να διεκδικήσουμε τα αιτήματα του κλάδου; Γι' αυτό δεν κάναμε την απεργία στις 17 του Δεκέμβρη, αλλά στις 16 με συγκέντρωση στο Υπουργείο Παιδείας. Απλά πήγαμε με τις δυνάμεις εκείνες που συμφωνούσαν στο πλαίσιο. Εσείς κάνατε απεργοσπασία, λοιπόν και όχι εμείς. Εσείς, που ακολουθήσατε τις αποφάσεις της κομματικής σας ηγεσίας και όχι τις αποφάσεις του κλάδου.

Γιατί διαμαρτύρεστε, συνάδελφοι της ΕΣΑΚ και των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ; Τι κακό έχει δηλαδή που πήγαμε με τη ΔΑΚΕ. Δεν το κατάλαβα. Εσείς δηλαδή όταν συμφωνείτε στη ΔΟΕ για 4ωρες διευκολυντικές στάσεις με τη ΔΑΚΕ, επιλέγετε το συμφέρον του κλάδου και σας πείραζε που πήγαμε εμείς σε μια 24ωρη;

Εσείς συμφωνήσατε με τη ΔΑΚΕ για 4ωρες διευκολυντικές στάσεις, που κανένας, δεν κατάλαβε πότε θα γίνουν, και σας πείραζε η 24ωρη στις 16 του Δεκέμβρη;

Αυτή είναι η αλήθεια για την απεργία στις 16 του Δεκέμβρη, συνάδελφοι, και πιστεύω ότι η απόφασή μας ήταν πέρα για πέρα ορθή. Για φανταστείτε, αλήθεια, αν περνούσε

η πρόταση της ΕΣΑΚ και στον κλάδο μας τι θα γινόταν. **Μια θα έκανε απεργία η ΔΑΚΕ την άλλη η ΠΑΣΚ, την άλλη η ΕΣΑΚ κλπ. Τι συνδικάτο θα είχαμε τότε; Για ποια ενότητα θα μιλούσαμε; Καταλαβαίνω συνάδελφοι, ότι αυτά που λέω ενοχλούν, αλλά εδώ θα πούμε αλήθειες απόψε, αν θέλουμε αύριο να πάμε μπροστά.**

Είπατε συνάδελφοι, κάποιος μίλησε για οκτώ απεργίες φέτος, δεν ήταν οκτώ συνάδελφοι, ήταν εννιά και με την τελευταία είναι δέκα. Απ' αυτές οι δύο απεργίες ήταν κλαδικές. Στις 4 του Μάη και στις 16 του Δεκέμβρη. Όπως συνάδελφοι κλαδική ήταν και η συγκέντρωση στο Υπουργείο Παιδείας στις 15 Απριλίου, όταν είχαμε συνάντηση με την Υπουργό Παιδείας κα Διαμαντοπούλου.

Η παρουσία μας στα ΜΜΕ

Σε μια ανακοίνωσή της η ΔΑΚΕ, μετά την ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ της 8^{ης} του Μάρτη, αναφέρει «**Στους καιρούς που ζούμε, ο εξαφανισμένος επί 4μηνο Πρόεδρος της ΔΟΕ ...**». Επειδή αυτό το παραμύθι το παίζετε παντού, ρωτώ: Έχετε την αίσθηση ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μας αγαπούν και μας βγάζουν όποτε εμείς θέλουμε; Κι αν ο Πρόεδρος δεν έβγαине, αλήθεια γιατί δεν έβγαίναν τα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ.; Συγκρίνεται το 2006 με το σήμερα; Είναι ίδιες οι συνθήκες;

Συνάδελφοι το 2006 βγαίναμε στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, γιατί η απεργία μας ήταν πρώτο θέμα. Γιατί η απεργία μας εξαφάνισε τις δημοτικές εκλογές. Γιατί στα συλλαλητήρια ήταν 50.000. Πώς να μας βγάλουν τώρα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όταν στις 16 Δεκεμβρίου, είναι 500 στο Υπουργείο Παιδείας;

Όταν στις 15 Απριλίου, που έχουμε συνάντηση με τη Διαμαντοπούλου, είναι 300 στο Υπουργείο Παιδείας. Όταν στις απεργίες που συναποφασίζουμε είναι ελάχιστοι, με εξαίρεση την 5^η του Μάη. Και φταίει ο Πρόεδρος της ΔΟΕ για τον τρόπο που τα ΜΜΕ προβάλλουν τα αιτήματά μας;

Και, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει και να αποφασίσετε μεταξύ σας. Τι τελικά ήμουν; Όταν βγήκα στο ΜΕΓΑ ήμουν υποτονικός, υπεράσπισα την κυβερνητική πολιτική ή δεν στηλίτευσα πρώτα τη στάση των δημοσιογράφων, στους οποίους είπα δύο φορές, ότι «πρέπει να απολογείστε γιατί επί 4 μήνες συζητείται το πολυνομοσχέδιο και εσείς δε βγάλατε τους εκπροσώπους των ομοσπονδιών ούτε μια φορά». Το είπα ή δεν το είπα; Και πώς δικαιολογήθηκαν; «Πρόεδρε, είχαμε το ασφαλιστικό και δεν μπορούσαμε». Γι' αυτό συνάδελφοι, παρότι εγώ δεν είμαι υπέρ τέτοιων ενεργειών, δικαιολογώ, όμως, απόλυτα την οργή και την αγανάκτηση των συναδέλφων ωρομίσθιων που πήγαν στην ΕΡΤ.

Ναι, δεν μπορεί η πολιτική ηγεσία του Υπ.Παιδείας να μιλάει ώρες και να μη δίνεται βήμα σε κανέναν άλλο. Γι' αυτό και η ΔΟΕ έβγαλε απόφαση κάλυψης και στήριξης και καταγγελίας των ΜΑΤ που επιτέθηκαν στους συναδέλφους. Αυτοί είμαστε εμείς συνάδελφοι. Και χθες καταγγέλλαμε τα ΜΑΤ για τις επιθέσεις, και σήμερα καταγγέλλουμε πάλι τα ΜΑΤ για τις επιθέσεις που κάνουν στους εργαζόμενους, είτε αυτά είναι στα λιμάνια, είτε είναι στην ΕΡΤ, είτε είναι στο Σύνταγμα, είτε είναι οπουδήποτε αλλού.

Η παρουσία μας στα Μ.Μ.Ε. ήταν συνεχής και τη φετινή χρονιά. Με συνεντεύξεις τύπου με δηλώσεις παρουσιάσαμε στην κοινή γνώμη τα αιτήματά μας και έχω την εντύπωση ότι κανένας άλλος κλάδος δεν τα πρόβαλλε περισσότερο από τη ΔΟΕ.

Το παραμύθι των «κομματικών ταυτοτήτων»

Θέσανε κάποιοι αντιπρόσωποι το ερώτημα στους συναδέλφους της ΠΑΣΚ: Αφού διαφωνείτε με τα μέτρα της κυβέρνησης γιατί δεν καταθέτετε τις κομματικές σας ταυτότητες. Το 2006, συνάδελφοι, ως πρόεδρος της ΔΟΕ απέφευγα να πω τη λέξη Ν.Δημοκρατία και προκαλώ τον οποιοδήποτε από τη ΔΑΚΕ, να βρει μια συνέντευξή μου που να αναφέρω τη λέξη Νέα Δημοκρατία.

Ξέρετε γιατί; Γιατί σεβόμουν και σεβόμαι την πολιτική επιλογή του πολίτη. Τον πολίτη τον θέλω σύμμαχο, δε θέλω να τον καταγγέλλω, ένα μήνα μετά τις εκλογές, πόσο λάθος έκανε που ψήφισε έτσι ή αλλιώς. Θέλω τον πολίτη σύμμαχο να με ακούει με επιχειρήματα, όχι να του λέω κάθε μέρα «βλέπεις τι έκανες; Άντε πήγαινε τώρα, παρέδωσε την ταυτότητα, γιατί αυτούς που ψήφισες αυτά κάνουν». Αφελής πολιτική ερμηνεία και λαϊκισμός, συνάδελφοι, είναι αυτό περί κομματικών ταυτοτήτων. Και να τη σταματήσετε αυτή την καραμέλα.

Συνάδελφοι, εγώ υπηρέτησα το συνδικαλισμό με αρχές και αξίες. Όταν η κα Τριανταφύλλου έλεγε στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στις 29 Σεπτεμβρη του 2006, ότι «μου έχουν τάξει μια θέση βουλευτή», γι' αυτό μπήκα μπροστά στην απεργία, και το επαναλάμβαναν όλα τα κανάλια, απαντούσα πως ο χρόνος θα δείξει ποιος έχει δίκιο. Εσείς που τα γράφετε ή εγώ που τα διαψεύδω». Ο χρόνος συνάδελφοι, έδειξε ότι υπάρχουν συνδικαλιστές που αυτά που λένε τα πιστεύουν και δεν είναι όλοι ίδιο στο συνδικαλισμό.

Συμφωνώ ότι, δεν μπορεί ένας συνδικαλιστής να είναι μέλος της ηγεσίας του Πολιτικού Συμβουλίου ενός κόμματος. Δεν μπορεί να ανοίγει την πόρτα του πολιτικού γραφείου του κόμματος από τη μια και από την άλλη να είναι Πρόεδρος μιας δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας οργάνωσης. Ποτέ δεν υπήρξα τέτοιος, ούτε θα υπάρξω όσο καιρό θα

ασχολούμαι με τα κοινά. Έχω όμως δικαίωμα, όπως όλοι σας, να πιστεύω σε όποιο κόμμα θέλω, σε όποιο θεό θέλω, όπως κι εσείς. **ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ θα τη βρούμε στα προβλήματα και όχι στην πολιτική τοποθέτηση του καθενός μας.**

Μπορούμε, να πάμε σε ΕΝΩΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ χωρίς να λέτε σ'αυτή τη μεγάλη παράταξη που τόσα προσέφερε στον κλάδο «παραδώστε», την ταυτότητά σας. **Δήλωση ζητούσαν από τους κομμουνιστές στη δεκαετία του '50. Δεν υπέγραφαν και προς τιμήν τους. Μη ζητάτε λοιπόν δηλώσεις γιατί τέτοιες δε θα υπάρξουν.**

Δήλωση συνάδελφοι, αυτή η παράταξη δεν έκανε, δε θα κάνει ποτέ, όσο θα υπάρχει και θα κυριαρχεί στο χώρο των δασκάλων και αυτό να το καταλάβετε καλά και να σταματήσετε το λαϊκισμό.

Οι απεργίες με τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα –

Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ της 8^{ης} του Μάρτη

Κάνετε, επίσης, κριτική γιατί πήγαμε στις απεργίες με την ΑΔΕΔΥ και τη ΓΣΕΕ. Ποιος συνάδελφοι, πρότεινε στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, άλλου είδους απεργίες; Μπορούσαμε σ'αυτή τη συγκυρία, με τέτοιο σάρωμα των κατακτήσεων όλων των εργαζομένων, να πάμε σε μεγάλους κλαδικούς αγώνες;

Και έχετε δίκιο, αν κάναμε το 2006 σαράντα δύο μέρες απεργία, με εκείνα τα μέτρα, η αντίδραση του κινήματος μ'αυτά τα μέτρα έπρεπε να είναι πολλαπλάσια.

Κάνετε, όμως λάθος στην ανάλυση. Λέτε δηλαδή ότι φταίει, η ηγεσία της ΠΑΣΚ, η οποία δε θέλει δήθεν αγώνες.

Κι εγώ λέω, να υιοθετήσω το συλλογισμό σας, ότι η ηγεσία της ΠΑΣΚ δεν τους θέλει. Εσείς τους προτείνετε; Και γιατί δε συμφωνούσατε, είστε 6, όπως τα βρήκατε για τις 17 Δεκέμβρη, να τα βρείτε για τον αγώνα διαρκείας και να είστε σίγουροι ότι εμείς θα τον ακολουθούσαμε.

Γιατί δεν τον προτείνετε ούτε μια φορά; Γιατί, προφανώς, διαπιστώσατε ότι το κλίμα δεν ήταν κατάλληλο.

Συνάδελφοι, ακούστε, μη διαμαρτύρεσθε. Η απουσία επιχειρημάτων οδηγεί στην “επιτυχία” των κραυγών. Με κραυγές δε θα πάμε μπροστά. Θέλει επιχείρημα ο συνάδελφος. Θέλει επιχείρημα η κοινωνία. Δεν είμαστε εμείς μόνο που πληττόμαστε από τα μέτρα, θέλουμε να μας ακούσουν όλοι, γιατί πλήττονται όλοι.

Στις 8 του Μάρτη στην ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ των Προέδρων, που ξαφνιαστήκατε όλοι από την πρόταση για 5νθήμερες, εκεί η ΔΑΚΕ πέταξε τη μπάλα στην εξέδρα. Λέει «να συγκαλέσουμε» ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ. Ενώ, κατά την εκτίμησή της, η Ολομέλεια των Προέδρων ήταν πολύ δύσκολο να γίνει σε 3 μέρες, η ΔΑΚΕ πρότεινε να κάνουμε σε δύο μέρες ολομέλεια αντιπροσώπων για να πάρει απόφαση.

Ολομέλεια Αντιπροσώπων που θα έπαιρνε απόφαση συνάδελφοι, αλήθεια με ποια διαδικασία; Με αυτή που πήρε το 2006, δι' ανάτασης του χεριού ή με μυστική ψηφοφορία, όπως λέγατε τότε και αποχωρήσατε;

Ξέρετε, τα στερνά τιμούν τα πρώτα. Εμείς συνάδελφοι αύριο θα καθίσουμε εδώ να πάρουμε απόφαση, όπως ταιριάζει σε έναν περήφανο κλάδο, ενώπιος – ενωπίω και όχι κρυπτόμενοι στις κάλπες. Θα μείνουμε να ψηφίσουμε αυτό που πιστεύουμε και όχι να βάζουμε διαδικαστικά τεχνάσματα. Και σας καλούμε και σας, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, να κάνετε το ίδιο.

Και όταν απορρίφθηκε η πρότασή σας για ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ αντιπροσώπων, είπατε ναι στις πενθήμερες. Και μάλιστα τότε μας υπερκεράσατε. Ενώ εμείς προτείναμε να εγκριθούν από τις Γενικές Συνελεύσεις οι πενθήμερες, εσείς προτείνατε να είναι κηρυγμένες από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Τέτοια σοβαρότητα, τέτοια υπευθυνότητα από μια μεγάλη παράταξη, που το 2006, δεν πρότεινε ούτε μία απεργία. Γιατί σας θυμίζω ότι το 2006:

Φύγατε από την 75^η Γενική Συνέλευση. Στην 1^η Ολομέλεια, το Σεπτέμβρη του 2006, προτείνατε, μετά την πρώτη 5μερη, που η Γιαννάκου, σχεδόν μας έδιωξε, προτείνατε 24ωρη ανά γεωγραφικό διαμέρισμα.

Στη δεύτερη Ολομέλεια, προτείνατε 48ωρη. Στην τρίτη Ολομέλεια επαναφέρατε την 24ωρη. Στην τέταρτη Ολομέλεια διαδικασίες βάσης. Στην πέμπτη Ολομέλεια αναστολή του αγώνα και στην έκτη Ολομέλεια περιμένατε εμάς να αποφασίσουμε άλλες μορφές αγώνα.

Τότε συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, της ηγεσίας της ΔΑΚΕ, κάνατε μια πολύ λανθασμένη πολιτική και συνδικαλιστική εκτίμηση, η οποία σας ακολουθεί τώρα, γι' αυτό και δε σας πιστεύουν οι συνάδελφοι της βάσης, όταν τώρα λέτε για 5μερες. Ξέρουν ότι τις προτείνετε για τα μάτια.

Γιατί τότε που ματώναμε δεν προτείνατε ούτε μια φορά 5νθήμερη απεργία.

Πώς να σας πιστέψει ο συνάδελφος τώρα; Σημασία δεν έχει τι προτείνει ο καθένας λεκτικά. Σημασία έχει αν αυτό που προτείνει πιστεύει ότι μπορεί να έχει επιτυχία.

Αν δηλ. οι πενθήμερες είχαν δυνατότητα επιτυχίας τη φετινή χρονιά. Αυτό πρέπει να απαντήσετε.

Κατά τη δική μου εκτίμηση, με βάση τα μέτρα που πάρθηκαν, κανένας κλαδικός αγώνας τη φετινή χρονιά δε θα είχε επιτυχία. Χρειάζονταν πανεργατικοί – πανυπαλληλικοί αγώνες. Ναι, έχουν ευθύνες τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα που δεν πήγαν σε μεγαλύτερες μορφές αγώνα. Αυτό είναι αλήθεια, αλλά κανείς, ούτε τώρα, ούτε το Σεπτέμβρη μπορεί να πάει μόνος του. Είμαστε γελασμένοι αν πούμε το Σεπτέμβρη ότι εμείς θα πάμε να διεκδικήσουμε 1.400 ευρώ ή και οτιδήποτε άλλο και θα μας πιστέψουν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα που δεν θα έχουν ούτε δουλειά. Εδώ διαλύονται οικογένειες, εδώ υπάρχουν χιλιάδες άνεργοι, εδώ έχουμε τους διπλανούς μας ανθρώπους που δε έχουν ούτε τα στοιχειώδη, εμείς θα πάμε μόνοι μας;

Ναι, να μπορούμε μπροστά όλοι μαζί, αλλά όποιος κάνει την ανάλυση ότι τάχα μόνοι μας, σ' αυτή τη συγκυρία, μπορούμε να διεκδικήσουμε λύσεις δεν κάνει σωστή εκτίμηση.

Η παρουσία μας στην επιτροπή μορφωτικών υποθέσεων της Βουλής

Πάλι εδώ συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, κάνατε κριτική από δυο πλευρές. Ποιος, αλήθεια, έχει δίκιο;

Ένας ομιλητής σας, είπε ότι πήγα στη Βουλή απροετοίμαστος. Ότι δε γνώριζα τον αριθμό των επιτυχόντων του ΑΣΕΠ. Έχω μαζί μου τα πρακτικά της Βουλής.

ΕΡΩΤΗΣΗ: «...Για πέστε, ο κ. Μόσαλος λέει, επειδή αναφερθήκατε στο ΑΣΕΠ πολύ συγκεκριμένα, τα στοιχεία στις τελευταίες διαδικασίες δείχνουν ότι μόνο 69 δάσκαλοι πέτυχαν από τους 3.247 που έδωσαν εξετάσεις, ισχύει αυτό το δεδομένο ή όχι;».

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: «αποκλείεται, αφού μόνο πέρυσι διορίστηκαν περίπου 900 από τον ΑΣΕΠ». Παρεμβαίνει η κα Διαμαντοπούλου και λέει στον κ. Μόσαλο «κ. Μόσαλε 64 μένουν να διοριστούν φέτος».

Βγαίνει άλλος συνάδελφος από τη ΔΑΚΕ, και τοποθετείται ακριβώς αντίθετα και λέει ότι: η «παρέμβαση του Προέδρου στη βουλή ήταν δυναμική, με εξέπληξε όμως, η σφοδρή αντίδραση των βουλευτών...».

Αυτό είναι αλήθεια συνάδελφοι. Και αυτό είναι εποικοδομητική κριτική. Η άλλη, η πρώτη τοποθέτηση είναι διαστρέβλωση των πρακτικών της βουλής και είναι

παραπληροφόρηση. Να διαβάσεις προσεκτικότερα τα πρακτικά της Βουλής, συνάδελφε που διαμαρτύρεσαι. Αποφασίστε τελικά στην παράταξή σας τι, τελικά, έκανα στη Βουλή.

Υπερασπίστηκα τα συμφέροντα των συναδέλφων απέναντι στην οργανωμένη επίθεση ναι ή όχι; Εμένα συνάδελφοί μου, όπως κι εσάς, με βρίσκουν πολλοί συνάδελφοί σας, αντιπρόσωποι εδώ μέσα και έξω στα σχολεία και έχω εικόνα. Αλλά λέω όμως ότι όταν για τόσο σοβαρά ζητήματα έχετε διαφορετική εκτίμηση εγώ τι να πω;

Πρέπει όμως να αποφασίσετε; Ή η ηγεσία της ΔΟΕ υπηρετεί τα συμφέροντα των συναδέλφων ή δεν τα υπηρετεί, οπότε πρέπει ξεκάθαρα να βγείτε και να την καταγγείλετε.

Ναι συνάδελφοι, στη βουλή δεχτήκαμε, ως κλάδος, σφοδρή επίθεση από τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ πρώτα, της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ. Δε θα αναφερθώ στην απαράδεκτη κ.Γιαννακά. Τα διαβάσατε.

Ξέρετε τι είπε ο κ. Λυκουρέντζος στην παρέμβασή του. Ο κ. Λυκουρέντζος είπε στην κα Διαμαντοπούλου: «καλά κα Διαμαντοπούλου, μας κοροϊδεύετε, για ποια αυτό αξιολόγηση σχολικής μονάδας μιλάτε; Έχετε σκοπό να τους αξιολογήσετε επιτέλους; Θα αξιολογούν δηλαδή οι ίδιοι τους εαυτούς τους και πιστεύετε ότι αυτό είναι αξιολόγηση;»

Και αν προσέξετε το Νόμο 3848/2010 στο άρθρο 32, δεν υπήρχε αρχικά η συμπληρωματική διάταξη, ότι της αυτοαξιολόγησης ακολουθεί η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Και η κα Διαμαντοπούλου ισχυρίζεται σε όλα τα πάνελ, ότι βουλευτές στη βουλή της είπαν να βάλει και αυτή τη διάταξη και αυτή ως δημοκρατική υπουργός άκουσε όλους τους βουλευτές και όχι εμάς που δε συμφωνούμε.

Ή δεν ακούσατε συνάδελφοι, τη βουλευτή Δωδεκανήσου που μίλαγε για την τριετή παραμονή; Ή δεν ακούσατε τον κ. Γεωργιάδη, του ΛΑΟΣ, να λέει ότι οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων είναι αγράμματοι γι' αυτό δεν περνούν στον ΑΣΕΠ.

Εγώ, συνάδελφοι, ξεκάθαρα είπα στη βουλή και το ξαναλέω. Δεν πιστεύω ούτε πίστεψα ποτέ σε κανέναν ΑΣΕΠ. Ο ΑΣΕΠ δε δίνει τον καλύτερο εκπαιδευτικό. Ο ΑΣΕΠ επινοήθηκε γιατί υπάρχουν πολλοί αδιόριστοι. Και δεν μπορεί οι δάσκαλοι πριν το '97 να ήταν καλοί και μετά το '97 να έγιναν καλύτεροι επειδή υπήρξε ο ΑΣΕΠ.

Και γι' αυτό δεν υπήρχε κανένας λόγος κατάργησης του αντικειμενικού συστήματος διορισμών στους δασκάλους, κανένας απολύτως λόγος δεν υπήρχε.

Πιστεύω, ότι με την παρουσία μας στη Βουλή στηρίξαμε απόλυτα τις θέσεις του κλάδου, σ' ένα πράγματι πολύ εχθρικό περιβάλλον.

Η αξιολόγηση – Η στάση μας το ΣΠΔΕ

Θα έρθω σε ζητήματα για τα οποία ο κλάδος έχει εκφράσει θέση. Άσκησε έντονη κριτική κάποιος αντιπρόσωπος ότι πήγαμε στον εθνικό διάλογο για την παιδεία.

Ναι, πήγαμε δύο εκπρόσωποι, από τη ΔΟΕ γιατί έτσι αποφάσισε το Δ.Σ. της ΔΟΕ και στο ΣΠΔΕ συζητήθηκε και το θέμα της αξιολόγησης.

Ο κλάδος, συνάδελφοι, με αποφάσεις των Γενικών του Συνελεύσεων, μιλάει, για αξιολόγηση του εκ/κού έργου και του εκ/κού, εφόσον συμφωνηθούν τα κριτήρια. Από το 1999 με απόφαση Γενικής Συνέλευσης. Γι' αυτό πρέπει, επιτέλους, να αποφασίσουμε τι θέλουμε.

Συνάδελφοι των ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ ξέρω ότι εσείς έχετε άλλη θέση. Μη διαμαρτύρεσθε.

Γι' αυτό σας είπα ότι εσείς είχατε και έχετε την ίδια θέση. Και αν θυμάστε, επειδή το ζήτημα αυτό μας χώριζε το 2006 κι εσείς λέγατε να μπει στο πλαίσιο όχι στην αξιολόγηση, για να βρούμε το σημείο συμφωνίας, είπαμε «όχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση», αυτό που λέμε και σήμερα.

Ο κλάδος όμως συνάδελφοί μου συμφώνησε στο ΣΠΔΕ υπέρ της αυτοαξιολόγησης. Το θέμα όμως παραμένει. Ορθώς καταγγείλαμε τη διαδικασία που ακολουθεί το Υπ. Παιδείας, γιατί την προχωρεί χωρίς κανένα διάλογο.

Ξεκάθαροι, όμως, θα είμαστε, όταν πούμε, τι πραγματικά θέλουμε. Γιατί ξέρετε τι μας λένε οι υπουργοί στις συναντήσεις; Λένε τα εξής: «εσείς μας στέλνετε τις προτάσεις του κλάδου σας που λέτε ότι είστε υπέρ της αξιολόγησης, αλλά όταν οι υπουργοί έρχονται και νομοθετούν, τότε λέτε ότι διαφωνείτε με τα κριτήρια».

Θα βρεθεί αύριο ένας υπουργός και θα μας πει «αφού συμφωνείτε, φέρτε μου εσείς τα κριτήρια με τα οποία συμφωνείτε». Και τι θα λέμε εμείς τότε;

Έτσι, όταν στη συνάντηση με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας μέλη της ΔΑΚΕ έλεγαν ότι «ναι, εμείς είπαμε ναι στην αξιολόγηση, αφού όμως υπάρξουν οι συνθήκες», δηλαδή κάνουμε τα καλύτερα σχολεία, τα καλύτερα εποπτικά μέσα, τους καλύτερους δασκάλους, τότε να γίνει αξιολόγηση. Αυτά αγαπητοί μου συνάδελφοι, είναι δική σας θέση τωρινή. Δεν περιγράφονται σε καμία απόφαση του κλάδου. Γι' αυτό και επιμένω. Αν θέλουμε να είμαστε σοβαροί και υπεύθυνοι, σ' αυτό το ζήτημα, πρέπει να

ξεκαθαρίσουμε τη στάση μας. Ή υποστηρίζουμε τις αποφάσεις των Γ.Σ. του κλάδου ή τις αλλάζουμε. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει.

Το ολοήμερο σχολείο – Τα 800 ολοήμερα

Όταν πραγματοποιήσαμε το 20^ο Πανελλήνιο Εκπαιδευτικό Συνέδριο στο Ηράκλειο της Κρήτης, εσείς τότε ως ηγεσία της ΔΑΚΕ στη ΔΟΕ, φέρατε εισηγητή τον κ. Γούπο και τον κ. Μήνα. Ο κ. Γούπος, ήταν Δ/ντής Σπουδών του Υπουργείου Παιδείας και ο κ. Μήνας νομίζω ότι ήταν Σχολικός Σύμβουλος, και Υπεύθυνος Επιστημονικής Καθοδήγησης.

Έχω εδώ τα πρακτικά εκείνου του συνεδρίου, όπου ο κ. Γούπος, σε 15 σελίδες, περιγράφει το Ολοήμερο Σχολείο. Και καταθέτει μια πρόταση, η οποία είναι ακριβώς ίδια με τα 800 ολοήμερα που ανακοινώθηκαν σήμερα, ακριβώς ίδια, ακόμα και στο ωράριο και στα διαλείμματα. Τότε, αλήθεια, γιατί δεν καταγγείλατε στο συνέδριο αυτή την πρόταση; Πώς σήμερα βγαίνετε στη ΔΟΕ και λέτε έτσι εύκολα και βλέπω διακινείτε και χαρτιά εδώ μέσα κατά των 800 σχολείων; Δεν ξέρατε τότε, όταν φέρνατε το Δ/ντή Σπουδών, όταν κατέθετε αυτή τη συγκεκριμένη πρόταση τι θα υποστηρίξει στο συνέδριο; Γιατί αλήθεια, τότε δε διαφωνήσατε με την τοποθέτησή του;

Μόνο εγώ τότε συνάδελφοι, θα δείτε στα πρακτικά, εξέφρασα ενστάσεις, κανείς άλλος από εσάς. Πώς σήμερα μιλάτε με τέτοιο σθένος εναντίον; Εδώ μέσα έχουμε ιστορία συνάδελφοι και η ιστορία είναι και γραπτή.

Και, δυστυχώς για σας, εδώ είναι τα πρακτικά του 20^{ου} συνεδρίου . Ψάξτε στη σελίδα 164 να βρείτε τι έλεγε ο κ. Γούπος και τότε να μιλάτε γι' αυτή την παράταξη, ότι δήθεν στηρίζει αλλαγές οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με τους εκπαιδευτικούς. Πρώτοι εσείς τα στηρίζατε αυτά και τα θεωρούσατε και πρωτοποριακά. Μην εγκαλείτε εμάς λοιπόν, γιατί εμείς αντιδράσαμε.

Για να πάμε παρακάτω συνάδελφοι. Στα ζητήματα της αξιολόγησης και του ολοήμερου δεν υπάρχουν πλέον ενδιάμεσες λύσεις. Ή θα πάμε στη θέση μερικών συναδέλφων που λένε όχι στην αξιολόγηση, όχι στο ολοήμερο ή θα πάμε στις αποφάσεις των Γ.Σ. και θα πούμε ναι στο ολοήμερο, ναι στην αξιολόγηση με τους όρους που θα θέσει ο κλάδος. **Να αποφασίσουμε τι θέλουμε. Δε χωρούν, πλέον υπεκφυγές.**

Δεν μπορεί να είμαστε και με τον αστυφύλακα και με το χωροφύλακα, κατά περίπτωση. Δε θα μας πιστεύει κανείς από την κοινωνία. Σε ό,τι μας αφορά, το ολοήμερο

σχολείο με τους όρους και τις προϋποθέσεις που έχει θέσει ο κλάδος το στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Γνωρίζετε ότι πολλοί από τους αντιπροσώπους της παράταξής μας συμμετείχαν σε αποφάσεις κατά και αυτών των σχολείων γιατί δεν είχαν τις προϋποθέσεις και όλοι συμμετείχαν σε αποφάσεις κατά της αυτοαξιολόγησης. Είμαστε ελεύθερη, δημοκρατική παράταξη, ακούμε όλες τις φωνές, αλλά όλοι μαζί όταν καταλήξουμε το υποστηρίζουμε συνάδελφοι και πάνω απ'όλα στηρίζουμε τις αποφάσεις του κλάδου.

Το ασφαλιστικό – Η Σύνταξη στα 30 έτη υπηρεσίας

Μας κατηγορείτε ότι πήγαμε σε συνάντηση με τον Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Κουτρουμάνη για το ασφαλιστικό και συζητήσαμε την ιδιαιτερότητα του εκ/κού επαγγέλματος. Εμείς συνάδελφοι για το ασφαλιστικό των εκπ/κών, πήγαμε το 2002 στον κ. Ροβέρτο Σπυρόπουλο τον Υφυπουργό Εργασίας και ζητήσαμε για τους εκπαιδευτικούς ειδική ρύθμιση η οποία έγινε πράξη με το νόμο 3075/2002.

Δεν πανηγυρίσαμε τότε ότι, έστω και αν δεν ικανοποιείται το αίτημα του κλάδου για πλήρη σύνταξη των εκπαιδευτικών με 30/30, αυτό ήταν ένα πρώτο θετικό βήμα; Το 90 % των συναδέλφων δεν βγαίνει στη σύνταξη αξιοποιώντας αυτή την ειδική ρύθμιση; Και πού κάναμε συνάδελφοι το λάθος όταν πήγαμε προχθές και είπαμε να μην καταργηθεί αυτή η ρύθμιση; Όχι διαχωρίζοντας τη θέση μας από τους άλλους εργαζόμενους, αλλά με το επιχείρημα, όπως και τότε είχαμε πει, ότι οι εκπαιδευτικοί διορίζονται σε μεγάλη ηλικία και δεν μπορούν μετά τα 60 χρόνια να προσφέρουν παιδαγωγικά και διδακτικά μέσα στην τάξη.

Την υποστηρίζαμε αυτή τη θέση από παλιά ναι ή όχι; Και βέβαια συνάδελφοι και οι άλλοι εργαζόμενοι έχουν δίκιο να διεκδικούν.

Αλλά εμείς εκπροσωπούμε πρώτα τον κλάδο των εκπαιδευτικών. Όταν το κίνημα θα αποκτήσει διαστάσεις πανεργατικές, πανυπαλληλικές, πανευρωπαϊκές, παγκόσμιες, θα αγωνιζόμαστε για ένα μισθό σε όλη την Ευρώπη, σε όλο τον κόσμο, για μια σύνταξη σε όλους τους εργαζόμενους. Ως τότε μπορούμε να διεκδικούμε με αποφασιστικότητα και τα κλαδικά μας αιτήματα χωρίς να έχουμε καμιά ενοχή γι' αυτό.

Το απεργιακό ταμείο

Έρχομαι συνάδελφοι στους αγώνες, και στο πώς τους στηρίζουμε. Και ξεκινάω από δύο προτάσεις στις οποίες, άσχετα με την εισήγηση, τουλάχιστον στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ υπήρξε ομοφωνία για να συζητηθούν. Το απεργιακό ταμείο και το ενιαίο συνδικάτο.

Συνάδελφοι, ακούσατε από τον Ταμία χτες, ένα πρώτο βήμα που έκανε η ομοσπονδία για το Κεντρικό Απεργιακό Ταμείο. Πήραμε απόφαση να καταθέσουμε 250.000€ σε ειδικό λογαριασμό περιορίζοντας τα έξοδα της Ομοσπονδίας για την ίδρυση κεντρικού απεργιακού ταμείου. Εδώ όμως είναι ο συνάδελφος, το μέλος της ΔΟΕ, που προσπάθησε πέρυσι σε μια 5μελή διαπαραταξιακή επιτροπή να βρει μια άκρη με το απεργιακό ταμείο. Τότε συνάδελφοι, εσείς των Συσπειρώσεων, είχατε προτείνει μια συνδρομή συνολικά για Συλλόγους, ΔΟΕ και Απεργιακό Ταμείο, 80 ευρώ. Είχατε πει τότε τα 40 να πηγαίνουν στη ΔΟΕ για Απεργιακό Ταμείο και συνδρομή και τα άλλα 40 να μένουν στους συλλόγους.

Φέτος, το μέλος σας στο Διοικητικό Συμβούλιο έφερε την ίδια πρόταση. Όταν πήγα όμως στις Γενικές Συνελεύσεις είδα μια πρότασή σας για μείωση της συνδρομής στα 20 ευρώ. Κοροϊδευόμαστε, συνάδελφοι, γίνεται απεργιακό ταμείο με 20 ευρώ συνδρομή προς τη ΔΟΕ; Ποια πρότασή σας ισχύει; Τα 80 ευρώ του Μαρτίου ή τα 20 ευρώ του Μαΐου – Ιουνίου. Θέλω πάρα πολύ να το διευκρινίσετε αύριο κατά τη συζήτηση του απεργιακού ταμείου.

Συνάδελφοι, για να κάνουμε απεργιακό ταμείο θέλει συνδρομή. Οι Σύλλογοι εργαζομένων της Εθνικής και της Εμπορικής Τράπεζας, έχουν απεργιακό ταμείο οι υπάλληλοί τους, όμως, πληρώνουν 150 ευρώ, μαζί με τη συνδρομή τους, το χρόνο.

Αν αποφασίσουμε απεργιακό ταμείο θα πρέπει να πούμε, πόση είναι η συνδρομή να είναι η ίδια σε όλη την Ελλάδα για όλους τους συναδέλφους. Και επίσης θα πρέπει να πούμε ότι τα απεργιακά ταμεία ανήκουν στους συλλόγους με τους οποίους οι συνάδελφοι έχουν άμεση σχέση και μπορούν να τα ελέγχουν καλύτερα. Εμείς σε αυτή την πρόταση συμφωνήσαμε εξ αρχής και θα συμφωνήσουμε και αύριο. Πρέπει, όμως, αν σταματήσετε κάποιοι το λαϊκισμό ότι δηλ. με 20 € συνδρομή μπορεί να γίνει απεργιακό ταμείο.

Οι αγώνες της επόμενης χρονιάς

«Ούτε ΔΝΤ, ούτε και ΕΕ, πάρε την υπόθεση στα χέρια σου λαέ», εμείς αυτό το σύνθημα που είναι στην αφίσα το υπογράψαμε. Αυτό είναι το βήμα που κάναμε στη ΔΟΕ για να συμφωνήσουμε. **Ας κάνουν όλοι μισό βήμα σήμερα εδώ για να υπάρξει απόφαση και ΕΝΟΤΗΤΑ.**

Είναι βέβαιο ότι για να πάει μπροστά ένας αγώνας θέλει μια κρίσιμη μάζα ανθρώπων. Και σίγουρα το 2006 μας ενώνει ΟΛΟΥΣ.

Νομίζω ότι σε αυτό συμφωνούμε σ' αυτή την αίθουσα. Εγώ συνάδελφοι, είμαι από αυτούς που δε θεοποιώ τη μορφή. Θεωρώ όμως ότι η μορφή του 2006 ήταν μια μορφή σύγκρουσης, πραγματικής σύγκρουσης και είχε αποτελέσματα.

Συνάδελφοι, είπα και στην αρχή της δευτερολογίας μου, ότι αυτός ο κλάδος με την αξιοπιστία που εμείς του δώσαμε, έχει το ηθικό ανάστημα να πείσει και άλλους κλάδους να ακολουθήσουν σ' έναν αγώνα για την ανατροπή των άδικων μέτρων. Με μια βασική προϋπόθεση. Να βρούμε εμείς πρώτα ένα, δύο, τρία σημεία κοινής συμφωνίας. Δεν μπορεί σ' αυτόν τον αγώνα άλλοι να είναι από εκεί, άλλοι από εδώ. Δεν μπορεί να λείπει κανείς, καμιά παράταξη, καμιά συνιστώσα του κινήματος.

Λέω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε πως αυτή η πολιτική η άδικη οικονομική πολιτική, για την πολιτική συνάδελφοι θα μιλήσουμε, όχι για την κυβέρνηση, πρέπει να ανατραπεί.

Πρέπει να συμφωνήσουμε σε κάποιους άξονες. Να ανατραπεί αυτή η πολιτική, να διεκδικήσουμε κατάργηση των αντί – ασφαλιστικών νόμων. Να πούμε καμιά δυσμενής αλλαγή στο ασφαλιστικό κλπ. Να αποφασίσουμε να μην ανοίξουν τα σχολεία, το Σεπτέμβρη, αλλά πώς; Να το πούμε συνάδελφοι όλοι μαζί με καμιά πτέρυγα απ' έξω. Να το υποστηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Έναν τέτοιο αγώνα θα τον υπηρετήσουμε όλοι. Εμείς θα είμαστε μπροστά και εγώ σας δηλώνω ότι θα είμαι επικεφαλής αυτής της προσπάθειας, όπως και το 2006.

Ναι, όλοι μαζί μπορούμε συνάδελφοι, να ανατρέψουμε αυτή την πολιτική. Αρκεί να το πιστέψουμε. Σ' αυτή τη συζήτηση σας καλώ όλους αύριο, που ψηφίζουμε το πρόγραμμα δράσης. Να ρίξουμε τους τοίχους από τα'αυτιά μας. **Ν' ακούσουμε την ΕΝΩΤΙΚΗ φωνή της βάσης και μ' αυτή να πορευθούμε, γιατί οι καιροί είναι δύσκολοι και όλοι θα κριθούμε αυστηρά. Εμπρός, λοιπόν, μαζικά αποφασιστικά, ΕΝΩΤΙΚΑ, στους νέους αγώνες που έρχονται. Να είστε όλοι καλά συνάδελφοι αντιπρόσωποι. Σας ευχαριστώ.**